

hed, at man fra andre Privatbaner i høj Grad søger det Avancement, som mulig kan fremkomme ved Oprettelsen af nye Privatbaner, viser, at Forholdet i Virkeligheden langtfra maler sig paa saa sort en Baggrund, som det ærede Medlem fra Fakse her har villet give det Udseende af.

Jeg skal altsaa gentage, at Hovedhensigten med de Bemærkninger, jeg her har tilladt mig at fremsætte, er at bede Ministeren tage under venlig Overvejelse, hvad der kan gøres i Retning af at løse det Spørgsmaal, som i Øjeblikket forekommer mig at være mest brændende, nemlig Spørgsmaalet om Oprettelsen af en Auditorstilling, fælles for samtlige danske Privatbaner.

Ivar Børendsen: I Modsætning til det ærede Medlem fra Svendborg Amts 3die Valgkreds (Wenzel Neergaard) finder jeg, at det tværtimod er en meget praktisk Form, som Mindretallet har fundet til at undersøge Privatbanernes Personales Forhold til Bestyrelserne, nemlig gennem Ændringsforslag Nr. 165. Jeg har haft nogen særlig Anledning til at beskæftige mig med dette Spørgsmaal, da jeg har den Ære at være Medlem af det Udvalg, som er bleven nedsat vedrørende Ansættelsen af en Auditor ved Statsbanerne. Under Behandlingen af Sagen om Statsbanernes Auditor har hele det Udvalg, jeg nævnede, haft Besøg af en Privatbanedeputation, og nogle af Udvalgets Medlemmer have desuden i Fællesskab modtaget en anden Privatbanedeputation. Begge disse Deputationer havde adskilligt paa Hjerte i Retning af Ønsker om Retsbeskyttelse. Da der nu forelaa for Folketinget et Forslag om Ansættelse af en Statsbaneauditor, mente de ganske naturligt, at de kunde springe over, hvor Gærdet var lavest, og anmodede først og fremmest om at faa Statsbaneauditoren anvendt i Privatbanernes Sager. Nu ved jeg meget vel, at den højtærede Formand, og det fuldkommen med Rette, vilde standse mig, hvis jeg kom ind paa en nærmere Omtale af, hvad der i Udvalget er bleven debatteret mellem Medlemmerne indbyrdes og i Udvalgs-møderne i Anledning af disse Henvendelser, og jeg skal derfor vel afholde mig herfra, men om nogle faa Dage vil det høje Ting faa at se, at det er ikke stort, hvad de Udvalgsmedlemmer og deriblandt jeg, som ønskede at gøre det første Skridt henad Vejen til Retsbeskyttelse for Privatbanernes Personale, have opnaaet. Og Grunden har været den samme, som bliver

ved at gaa igen under denne Sags Behandling, ogsaa i Dag, nemlig at det er Tvivl underkastet, hvor langt Statens Ret til overhovedet at blande sig i Bestyrelsernes Forhold til Personalet strækker sig. Nogle af dette Tings Medlemmer mene, at denne Ret er overmaade udstrakt, andre, at den er begrænset og principielt bør være begrænset. Atter andre mene, at hvis bare Ministeren som Statsmagtens Repræsentant vil anvende den Indflydelse, han har, vil det være overmaade let at faa den anvendt gennem Kommissarius.

Sagen er altsaa Tvivl underkastet paa mange Punkter, og netop under Hensyn til, at det for en stor Del er almindelig-borgerlige Rettigheder, som Privatbanernes Personale forlanger, og intet andet, synes jeg, det er en overmaade god Foranstaltning som et første Skridt at nedsætte en Kommission til at undersøge denne Sag som Helhed gennem en omfattende Undersøgelse af de Forhold, hvor Privatbanernes Personale føler sig trykket eller tilsidesat eller sakket bagud i Forhold til andre ligestillede Medborgere. Dertil sigter netop Ændringsforslaget, og ud fra denne Betragtning og som et Supplement til Forslaget om Statsbanernes Auditor, som vi have under Behandling, vil jeg meget varmt anbefale Forslaget. Jeg hørte til min Glæde, at det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Wenzel Neergaard) finder, at netop Spørgsmaalet om Ansættelse af en Privatbane-Auditor er et af de Spørgsmaal, som Kommissarius eller Statsmagten gennem sin Indflydelse paa Privatbanerne bør søge at fremme. Men ganske paa samme Maade er det med Lønningsforholdene og Forhandlingsretten etc. etc. ved Privatbanerne. Vi staa i Øjeblikket ret svævende i Folketinget overfor disse Forhold. Forinden vi have faaet nøjagtig Oplysning om, hvor vidt Statsmagtens Ret strækker sig, og i hvilken Udstrækning der bør gribes ind fra Folketingets Side, før kunne vi ikke med nogen virkelig Virkning give os til at arbejde i denne Sag.

I Formen indeholder Ændringsforslaget jo ganske vist kun en Bemyndigelse til den højtærede Trafikminister til, at han kan nedsætte en saadan Kommission, men man maa selvfølgelig gaa ud fra — det faa vi senere under Debatten at høre —, at den højtærede Minister ikke vil nægte at benytte Bemyndigelsen, dersom den gives ham, selv om han ikke har bedt om den; og jeg haaber, at ærede Medlemmer ville anerkende, om de ogsaa ikke ere